

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-1473/2020-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Brankice Malnar predsjednice vijeća, Alena Perhata člana vijeća i suca izvjestitelja i Tajane Polić članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača RUŽICE MARUŠIĆ iz Rakitja, Rakitski Odvojak 2, OIB: 06313797578, odlučujući o žalbi vjerovnika CROATIA OSIGURANJE d. d. iz Zagreba, V. Jagića 33, OIB: 26187994862, zastupanog po punomoćniku Igoru Hrabaru, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Hrabar i partneri d. o. o. iz Zagreba izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj 3 Sp-1697/2019-13 od 09. ožujka 2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 20. travnja 2020. godine,

r i j e š i o j e

I Odbija se žalba vjerovnika Croatia osiguranje d. d. iz Zagreba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj 3 Sp-1697/2019-13 od 09. ožujka 2020. godine.

II Odbija se zahtjev vjerovnika Croatia osiguranje d. d. iz Zagreba za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda (točka I izreke) otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Ružice Marušić iz Rakitja, Rakitski Odvojak 2, OIB: 06313797578 (u nastavku teksta: potrošač).

U točki II izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III izreke oslobođen je potrošač od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike pobliže naznačene u toj točki izreke.

Protiv gore navedenog rješenja pravovremenu žalbu podnosi vjerovnik Croatia osiguranje d. d. iz Zagreba (u nastavku teksta: vjerovnik), iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19, u nastavku teksta: ZPP), u vezi s odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača («Narodne novine» br. 100/15 i 67/18, u nastavku teksta: ZSP), te odredbom članka 10. Stečajnog zakona («Narodne novine» br. 75/15 i 104/17, u nastavku teksta: SZ).

U žalbi u glavnome navodi da je prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijanog rješenja zanemario odredbu članka 2. ZSP-a, prema kojoj je cilj tog Zakona osloboditi poštenog potrošača od obveza koje preostanu nakon unovčenja njegove imovine i raspodjele prikupljenih sredstava vjerovnicima, te da je u konkretnom slučaju potrošač zatajila postojanje vozila, kao i primanja po osnovi doplatka za djecu i novčanih primitaka za opremu novorođenog djeteta, pa da se ista ne može smatrati poštenom u smislu potonje odredbe ZSP-a.

Iz navedenih razloga predlaže da se pobijano rješenje preinači, ili da se ta odluka ukine i predmet vrati istom sudu na ponovan postupak, pri čemu potražuje troškove postupka po žalbi.

Žalba nije osnovana.

Sud prvog stupnja na temelju sadržaja priložene dokumentacije u bitnome utvrđuje da je u ovom predmetu Financijska agencija podnijela prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, koja se nije očitovala da li je suglasna s provedbom ovog postupka, niti je dostavila popis svoje imovine, pa da se smatra da je ista suglasna s provođenjem predmetnog postupka.

Na temelju podataka iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje kojeg vodi Financijska agencija utvrđuje da je potrošač primala doplatu za djecu i novčane primitke za opremu novorođenog djeteta, ali da su ta sredstva sukladno mjerodavnim propisima ovršnog postupka izuzeta od ovrhe, te kao takva ne mogu biti predmet namirenja vjerovnika u ovom postupku.

U vezi toga utvrđuje da potrošač nema drugih primanja, niti primitaka, a da je ista bila evidentirana kao vlasnica osobnog automobila marke Fiat, tip vozila Punto 55 S, model 1.1, godina proizvodnje 1998., snage motora (u kW) 40, ali da je to vozilo objavljeno dana 28. lipnja 2013. godine, te da isto očito nije dalje otuđeno, registrirano i stavljeno u daljnju uporabu, što ukazuje na njegovo stanje, mogućnost uporabe i uopće upitno postojanje, a time i njegovu vrijednost i neekonomičnost unovčavanja.

Slijedom navedenog, utvrđuje da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti manja od 10.000,00 kuna.

Pri tome utvrđuje da ista nije u smislu odredbe članka 2. ZSP-a nepoštena, jer da je u potpunosti ostala pasivna u odnosu na predmetni postupak, te nije iskazala suglasnost za njegovo provođenje, pa da se u tom slučaju primjenjuje samo presumpcija iz članka 79.c stavak 2. ZSP-a, dok se ona iz odredbe članka 79c stavak 3. tog Zakona primjenjuje jedino u slučaju kada je potrošač iskazao suglasnost za provođenje postupka bez da je dostavio popis svoje imovine.

Nastavno utvrđuje da je potrošač u razdoblju duljem od tri godine imala evidentirane neizvršene osnove za plaćanje iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a, naznačene u točki III izreke pobijanog rješenja.

Iz navedenih razloga, a pozivom i na odredbu članka 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a, odlučuje kao u izreci pobijanog rješenja.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 23. ZSP-a, te odredbom članka 10. SZ-a, utvrđeno je da prilikom donošenja pobijanog rješenja nije počinjena neka od tih povreda, kao niti neka druga bitna postupovna povreda, na koju vjerovnik niti opisno ne ukazuje u svojoj žalbi.

Pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da su za otvaranje i zaključenje predmetnog jednostavnog postupka stečaja potrošača bile ispunjene pretpostavke propisane odgovarajućim odredbama ZSP-a, a to stoga jer je pravilno utvrdio da je na dan otvaranja ovog postupka bilo evidentirano više neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice, te da je razdoblje u kojem je potrošač imala neke od evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine (članak 79.a stavak 1. i 2. ZSP-a), a koja utvrđenja vjerovnik niti ne osporava u žalbi.

Isto tako, pravilno je u skladu s odredbom članka 79. f stavak 2. ZSP-a utvrđeno da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna, što također nije sporno u ovoj fazi postupka.

Pravilno je i utvrđenje suda da potrošač u konkretnom slučaju nije bila nepoštena, u smislu odredbe članka 2. ZSP-a, sve to iz razloga na koje se kao jasne, detaljne i pravno utemeljene upućuje žalitelj.

S obzirom na navedeno, pravilno je prvostupanjski sud u skladu s odredbom članka 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a odlučio kao u izreci pobijanog rješenja.

Stoga je žalbu vjerovnika valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje, pozivom na odredbu članka 380. točka 2. ZPP-a.

Budući je odredbom članka 45. stavak 4. ZSP-a propisano da svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka, to je o zahtjevu žalitelja za naknadu troškova postupka po žalbi odlučeno kao u točki II izreke ovog rješenja.

U Rijeci 20. travnja 2020.

Predsjednica vijeća

Brankica Malnar

Broj zapisa: **17895-8efa6**

Kontrolni broj: **0f5e3-339a7-4b336**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKICA MALNAR, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.